

KAYSERİ'DEKİ YOL
ARKADAŞLARI

Akif Emre Adam'ı da Seçerdi, Makamı da

YUSUF YERLİ

ŞAHSİYET VE DURUŞ

Akif Emre ilginç bir biçimde karşısındakine güven verirdi. O'nun onayından geçen bir işin, bir duruşun, bir görüşün sahiplenilmesi konusunda tereddüt yaşamadığımı, yaşamadığımı görüyorum. Neden olarak da; o bir işi önerirken, bir görüşü dile getirirken ya da eleştirirken bizde var olan "O diyorsa bir gizli gündemi, bir yere kanalize etme uyanıklığı, bir çıkar temin etme aç gözlülüğü olmadığından" emin olmanın getirdiği bir itimat duyma hali olduğunu sanıyorum. O da bu konuda kendisinden emin olduğu için kim ne der, kim küser, kim darılır endişesine kapılmadan, ama nezaket ve şefkat ölçüsüyle sözünü söylemekten, tavrını izhar etmekten geri durmuyordu. İşte biz Akif'in bu hesapsız, çıkarsız tavrına hayran olduk.

Akif Emre için ehli rikkat ve ehli dikkat adamı, diyenlere katılmamam mümkün değil. Kiminle nerede, nasıl, neyi yapacağına, yazacağına, konuşacağına özel önem verir, her önüne gelen ile iş tutmaz, mevzu açmaz, arkadaşlık etmezdi. O hem bir seçkindi, hem de bir seçiciydi.

23. 08. 2012 Perşembe günü Dursun Çiçek, Ben ve Akif Emre İncesu üzerinden Şeyh Hasan Turasan'ın zaviye ve türbesine ziyaret yaparak Ürgüp ve civarına doğada ve düşüncede bir seyahate çıkmıştık. İslamcılığa kefen biçilip, salasının okunup, defin işlemlerinin yapılmak istendiği günler... Selçuklu devri (13.yy) yapılarından olan Karamanoğullarından Vezir İbrahim tarafından yaptırılan külliyenin 12 sütunlu şadırvanından abdest alıp, Osmanlı Şeyhülislamlarından Hayri Efendi'nin ruhuna Fatiha hediye edip Merkez Karamanoğlu camiinde öğle namazını eda ettikten sonra az ileride bulunan Temenni Tepesine şehri panoramik seyretmek için aheste adımlarla yürüdük.

Bir yandan çevreye göz atıyoruz bir yandan da Akif Emre'ye gelen telefonlara kulak misafiri oluyorum. Telefonun öte ucundakine Akif Emre "ben şu anda Ürgüp'te İslamcılarla geziyorum" cevabını veriyor. Karşıdaki ise bu duruma oldukça seviniyor, şu zamanda o mekanda İslamcılık üzerine konuşacak birileri bulabiliyorsan İslamcılık ölmez" tespitinde bulunuyor ve bizlere de selamını söylüyor. Bu konuştuğu şahıs yanlış hatırlamıyorsam Leyla İpekçi idi. Telefonlar gelmeye devam ediyor. Akif Emre benim onlarla konuşacak bir meselem olamaz, diyerek reddediyor. Hayırdır diye soruyoruz. Ünlü bir TV kanalı gündemi yoğun bir şekilde işgal eden İslamcılık Öldü mü tartışmaları üzerine bir program yapmak istiyor ve Akif Emre'yi konuşmacı olarak çağırıyor. Emre de bu daveti reddediyor. Ben de o günlerde bir yerel televizyonun yayın yönetmeni olarak görev yapıyorum. Akif Abi'ye birlikte program yapalım diyeceğim ama reddedilme ihtimalini hesaba kattığım için cesaret edemiyorum. Çünkü Akif Emre benim gözümde sıkı bir İslamcıydı ve de o İslamcı kimdir sorusuna şu cevabı vermişti: Kameraya hayır diyebilen kişiye İslamcı denir.

Söze şöyle başladım " Abi İslamcılık üzerine bir program yapalım diye düşünüyordum ama artık bu fikirden vazgeçtim, dedim. Akif Abi neden vazgeçtin diye konuyu açmak istedi. İslamcılık üzerine Türkiye'nin en prestijli televizyonu, deve dişi gibi konuklar ve sunucularla bu konuyu tartışmak üzere seni davet ediyor ve sen bu daveti reddediyorsun. Şimdi böyle bir vaki davet üzerine benim bir yerel televizyon ekranlarında seninle İslamcılık üzerine konuşma teklifim abes kaçmaz mı? Yok, neden abes kaçsın, diyor. Ben İslamcılığın meselelerini İslamcılarla konuşur, tartışırım. İslamcı olmayanlarla İslamcılığın nesini konuşup, tartışacağım. Sen bir teklif et bakalım kabul ediyor muyum etmiyor muyum? Dursun'un bakışlarından da cesaret alarak teklif ediyorum

ve Cuma günü benim Altıncı Gün isimli programında İslamcılık üzerine iki saati aşan bir söyleşi gerçekleştiriyoruz.

AKİF EMRE VE BOSNA

Ailece on gün süren bir Bosna Hersek turuna çıkmış ve Bosna üzerine yoğun okumalar yapmaya başlamıştık. Bosna'dan döneli henüz bir ay olmamıştı. Akif Abi bir bayram ziyareti münasebetiyle Kayseri'ye gelmişti. Bosna gezimizden bahsetmiş ve Kızımın Bosna okumaları hakkında biraz konuşmuştuk. Kızımın Akif Amca seninle Bosna üzerine konuşmak istiyorum, teklifi üzerine Akif Abi " Ben Ahmet Cevdet Paşa'nın Bosna hatıratını okumayanla Bosna'yı konuşmam cevabını vermişti. Bu cevap üzerine internet ortamında söz konusu metni bulup bir çırpıda okumuştuk. Ve Akif'le konuşmak istediğimiz birçok konunun o okuma sonrası zihnimizde cevabının oluştuğunu görmüştüm.

AKİF EMRE VE ERCİYES

Dağlarda dağlanmayan yüreğin, keskinleşmeyen bilincin taşıyacağı bir Dava'nın olamayacağını farkındaydı Akif Emre. Bunun için kendini dağlara vuruyordu.

Sorulmamış sorulara, sorgulanmamış konulara üretilen cevapların insanı ve davayı nasıldan tükettiğinin, karikatürize ettiğinin farkındaydı. Bu nedenden dolayı ki Kayseri'ye her gelişinde o aynı zamanda Erciyes'e gelirdi. Hira'sına çekilirdi. İstanbul'da bulamadığı tek şey Erciyes'di. Her ne kadar Süleymaniye orada tüm ihtişamı ile duruyor olsa da nihayetinde Erciyes daha bir başkaydı. Bir gün Dursun Çiçek bir fotoğraf paylaştı Tivitter'da. Akif Emre klavyeye abanmış yazı yazıyor. Arkasında ise Erciyes fotoğrafı. Bu sahneye "tabi ki yazar arkasına Erciyesi almış" diye yorum yapmıştım, Akif abi bu yorumu tutmuştu. Meşhur pergel metaforundan hareketle ifade edecek olursam Akif Emre; bir ayağını Erciyes'e sabitlemiş, diğer ayağı ile tüm dünyayı dolaşıyordu.

Tıpkı Davud u Kayseri'nin yaptığı gibi, tıpkı Şeyh Hamidi Veli'nin (Somuncu Baba) yaptığı gibi, Tıpkı Mimar Sinan'ın yaptığı gibi. Kayseri böyle bir şehir. Kayseri'nin evlatları ilk imajlarını, ilk ilkelerini Erciyes'in eteklerinde devşirirler ve buradan edindikleri özgüvenle dünya turuna çıkarlar; türlü coğrafyaların, farklı kültürlerin, kadim ve çağdaş medeniyet-

lerin birikimlerini Erciyes'in ferasetli süzgecinden geçirip kendine has bir terkip oluştururlar. Akif de bir terkipti bu coğrafyanın ve bu ümmetin ve hatta bu çağın biçimlendirdiği bir terkip.

Akif Emre Erciyes'ten bakınca neyi, nasıl görüyordu, nerelere bakıyordu? Ünlü Seyyah Strabon Erciyes'in yüceliğini ve yüksekliğini anlatmak için "Erciyes'ten bakınca Akdeniz ve Karadeniz görünür, der. Akif Emre de Erciyes'in zirvesinden dünyayı üçyüz altmış derece seyrediyordu: Erciyes'in doğusunda Himalayalar'ı görüyor yolunu Afganistan ve Pakistan'a düşürüyordu, Tanrı Dağları'nı görüyor soluğu Kırgızistan'da alıyordu. Yönünü Batı'ya çeviriyor karşısına İğman Dağları çıkıyor, köprüler kuruyor nehirler geçiyor, denizlere ulaşıyor, Cebel-i Tarık'da soluklanıyordu. Kuzeye bakınca Kafkas Dağları'nı ve hatta Kaf Dağı'nı görebiliyordu. Güneye bakınca Toroslardan sekip Kasyun'a varıyor, burada İbn Arabi ile selamlaştıktan sonra Zeytin Dağı'na yöneliyor, önüne kapılar çıkıyor, kapılar açılıyordu. Açılan kapılardan Tur u Sina'ya, Uhut Dağı'na Nur ve Arafat Dağı'na Zümrüt ü Anka gibi yol alıyordu. Hira'da varoluş bilincini kuşanıp, dünyaya dönüp sözünü söylüyordu. Erciyes'ten esen rüzgârlar onun kulağına Sevr'de meydana gelen Büyük Doğum'un ayak seslerini taşıyorlardı.

Akif Emre bu sesi duyduğu için tatlı bir uykuya dalarcasına Ruhunu Rabbine teslim etti. Telaşsız, tek başına, tenhada.

Mekânı cennet olsun. ❖

Hira'sına sığınyor; enfüste ve afaktaki izleri, ayetleri okuyarak varoluş bilincini kuşanıyordu. Hira'dan geçmeden Sevr serüvenine çıkanların sığılıklarından bizardı.